

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

GEEN ASIEL VOOR LIESA

tragikomedie in vier bedrijven

door

Rudy Berghs

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen
2012
Nr.3138

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste TWAALF tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *GEEN ASIEL VOOR LIESA* op te voeren moet de naam van auteur *RUDY BERGHS* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2012/220/042
ISBN 978-90-385-12112

© 2012 Toneelfonds J. Janssens/Rudy Berghs
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(6à8 dames – 5à7 heren)

GUSTA GAZET : De grootste roddeltante van het dorp, weliswaar op leeftijd, maar nog rad van tong.

HEIDI : Jonge vrouw die regelmatig tijd maakt om een praatje te maken met Gusta en haar met raad en daad wil bijstaan. Wordt op het kasteel aangenomen als keukenmeid.

MARGRIET : Een echt kring. Aanvoester en spreekbuis van het comité dat zich verzet tegen de komst van een asielcentrum in het dorp. Schrikt er niet voor terug om met leugens haar doel te bereiken.

ROGER : Een meeloper van het comité. Doet al wat Margriet van hem vraagt, tot hij doorheeft dat wat ze vertelt niet altijd de waarheid is.

JEAN : Vertegenwoordiger van het immobiliënkantoor. Kan eventueel ook als vrouwenrol gebracht worden.

MAGDA : Vrouw van middelbare leeftijd die het als Fay Nightingale gemaakt heeft als auteur van jeugdboeken. Echtgenote van Peter en moeder van Andy en Teresa.

PETER : Man van 75 jaar. Heeft het als Peter Yates gemaakt als natuurfotograaf. Koppig van aard wat ook de reden is dat hij zich niet heeft laten behandelen voor de tumor in zijn hersenen. Echtgenoot van Magda en vader van Andy en Teresa.

ANDY : Zoon van Magda en Peter. 25 jaar oud. Maakt er een sport van om mensen voor de gek te houden om te zien hoe ze reageren.

TERESA : Dochter van Magda en Peter. 20 jaar oud. Wordt verliefd op Dieter met wie ze ooit gecorrespondeerd heeft. Is er het hart van in dat haar vader er niet meer zal zijn als ze elkaar het jawoord geven.

DIETER : Jongeman van 25 jaar. Oudere broer van Heidi.

HERMAN : Overleden stiefvader van Magda. Komt als geest voor in de stervensdroom van Peter. Maar was het wel een droom?

TREES : Overleden moeder van Magda. Stond vroeger gekend als Trees Tetter. Komt eveneens als geest voor in Peters droom waarin ze uiteindelijk in het reine komen met hun verleden.

NIEUWSLEZER : dubbelrol mogelijk met Jean of Herman

REPORTER : dubbelrol mogelijk met Teresa of Trees

DECOR

De roddelbank. Dit decor, dat vrij summier uitgewerkt kan worden, wordt het best opgebouwd op een zijpodium. Een bank, in het park, op het dorpsplein of gewoon in een straat. Bestaat die mogelijkheid niet dan is het best dat de roddelantes hun zegje doen, rechtopstaand voor het doek.

De salon van een chique villa. Aankleding naar eigen smaak en mogelijkheden. Dit is de enige plaats van het kasteeltje dat het publiek te zien krijgt. Buiten de inkom zijn er 2 deuren die toegang verlenen tot de salon. De ene deur wordt enkel door de bewoners gebruikt en de andere door het personeel. Er dient ruimte voorzien te worden (of vrijgemaakt) om later een eenpersoonsbed te plaatsen. Dit kan eventueel ook op een zijpodium uitgebouwd worden.

KORTE INHOUD

Wanneer een reeds jaren leegstaand en verkrottend kasteel gerenoveerd wordt, en er met de aanvraag voor het project Liesa, plannen zijn om nog gebouwen op te trekken, komt een plaatselijk actiecomité hiertegen in opstand. Zij vrezen immers dat het kasteel en het park errond een centrum voor asielzoekers zal worden.

Hun massale protest werpt uiteindelijk zijn vruchten af en de bouwpromotor die het project Liesa mee zou financieren haakt af. Het kasteel is ondertussen gerestaureerd en de nieuwe eigenaar komt er dan maar zelf wonen met zijn gezin.

Na 25 jaar in Australië gewoond te hebben, keert dit koppel terug naar België. Hij is een gerenommeerd natuurfotograaf en zij een al even beroemde schrijfster van kinderboeken. Ze hebben twee kinderen, een 23-jarige jongeman en een 20-jarige dochter. Liesa, hun jongste dochter is op vrij jonge leeftijd gestorven aan beenmergkanker.

Het actiecomité vertrouwt het zaakje nog niet en slaagt erin een van hun leden als spion binnen te loodsen in de hofhouding van de nieuwe bewoners.

Dat dit gezin terugkeert naar België heeft ondermeer te maken met de gezondheid van de heer des huizes. Deze bejaarde man van 75 jaar heeft een hersentumor en is terminaal ziek. Ogenschijnlijk mankeert hij niets, maar de tijdbom in zijn hersenen kan elk moment ontploffen en hij verkiest om in zijn geboorteland te sterven.

Regelmatig wordt er verwezen naar feiten of gebeurtenissen uit het verleden van sommige personages. Wie hierover meer details wil weten kan dit vinden in het toneelstuk Roddeltantes. Het is echter niet nodig om dit stuk gezien te hebben om het verhaal te volgen.

PROLOOG

Dit gedeelte wordt best vooraf opgenomen en geprojecteerd in de zaal op een scherm dat wordt neergelaten of geïntegreerd is in het decor. Als deze mogelijkheid niet bestaat of technisch niet te verwezenlijken is, kan de proloog best gebracht worden als een radioverslag. Eventueel dient de tekst dan aangepast te worden.

(Begingeneriek van het nieuws op een lokale tv-zender)

NIEUWSLEZER : Goede avond beste kijkers, dit is Steven Walbers met het plaatselijk nieuws, heet van de naald. Vandaag openen we met een live verslag over een betoging in het anders rustige Westmeerbeek. Voor meer details over naar onze reporter ter plaatste Greet Dekoning. Hallo Greet, hoor je mij? Hoe is de sfeer daar in Westmeerbeek?

REPORTER : Wel Steven, de sfeer is hier toch wel een beetje grimmig. De mensen zijn ontstemd, sommige zelfs razend over wat er hier in het dorp aan het gebeuren is en ze willen duidelijk laten horen dat ze het er niet mee eens zijn.

NIEUWSLEZER : En waar zijn ze het dan niet mee eens Greet?

REPORTER : Je moet weten Steven, hier even buiten het dorp staat een oud kasteel al jaren te verkrotten. De nieuwe eigenaar, die voorlopig onbekend wenst te blijven, is gestart met renovatiewerken maar de mensen van het dorp willen dat deze werken worden stilgelegd tot er duidelijkheid is over wat de eigenaar met het pand van plan is. En daarom hebben ze zich verenigd in een comité om hun ongenoegen over de gang van zaken krachtdadig over te brengen.

NIEUWSLEZER : Greet, je moet toegeven dat dit toch een woordje uitleg vereist. Normaal zou je verwachten dat de bevolking de renovatie van een verkrottend gebouw zou toejuichen.

REPORTER : Inderdaad Steven en om dit even toe te lichten, heb ik hier Margriet, de woordvoerster van het wijkcomité naast mij staan. Margriet, waarom zijn jullie gekant tegen de renovatie?

MARGRIET : Omdat ze er verdomme een asielcentrum willen van maken! Die

politiekers denken dat ze alles mogen zonder rekening te houden met wat het volk wil. Om daartegen te protesteren zijn we hier bijeengekomen in wat hier Klein Brussel genoemd wordt. Wij zijn niet debiel, hier komt geen asiel.

(Reactie van de omstaanders: asielzoekers buiten, geen vreemd gespuis naast ons huis, er komt geen levende ziel in het asiel en meer van dergelijke slogans.)

REPORTER : Een asielcentrum? Naar wij vernomen hebben weet de overheid van niets. Volgens hen wil de nieuwe eigenaar...

MARGRIET : Natuurlijk weten die van niets. Daarvoor zijn het ook politiekers. Die zijn zagezegd nooit ergens van op de hoogte tot het te laat is. Gelukkig zijn wij wel tijdig ingelicht over die snode plannen. Daarbij, elke gemeente is verplicht om opvang voor asielzoekers te voorzien. Als dan plots een reeds jaren leegstaand kasteel wordt opgeknapt, is het niet moeilijk om twee en twee op te tellen. Zeker niet als de werken worden aangekondigd als project Liesa. Je moet geen hoog IQ hebben om te zien dat Liesa een anagram is van asiel. Dat asielcentrum komt er niet, daar zullen wij een stokje voorsteken. Dat ze dat maar in Hulshout uitbouwen.

REPORTER : Normaal zou je toch verwachten dat er voor ingrijpende verbouwingen een bouwtoelating gevraagd moet worden? Hoe kan het dan dat de overheid niet op de hoogte is?

MARGRIET : Als je geld hebt, kan in dit apenland alles. En als je een kasteel kankopen en grote renovatiewerken kunt laten uitvoeren dan is het duidelijk dat het hier over veel geld gaat. Schandalig veel geld. De een of de andere politieker zal wel steekpenningen gekregen hebben om een oogje dicht te knijpen.

REPORTER : Dat zijn wel zware beschuldigingen die je daar maakt. Volgens de burgemeester, die ons eerder op de dag te woord stond, is er helemaal geen reden om ongerust te zijn. Het gemeentebestuur zal er over waken dat er geen onregelmatigheden gebeuren.

MARGRIET : Ja, dat liedje kennen we. Maar wij zijn geen snollen. Wij laten niet met ons sollen. Wij zullen ons met man en macht verzetten tegen de bouw van een asiel in ons dorp en zeker als dit gebeurt zonder bouwvergunning.

REPORTER : Voorlopig voert de nieuwe eigenaar enkel instandhoudingswerken uit naar wij vernomen hebben en daarvoor is geen bouwvergunning nodig. En voor het optrekken van de nieuwe gebouwen van het project Liesa zou een aanvraag ingediend zijn bij stedenbouw. Het is niet omdat de eigenaar zich voorlopig niet bekend wil maken, dat hij daarom snode plannen heeft.

MARGRIET : Allemaal politiek gelul. Maar wij laten ons niet doen, ook niet door iemand met veel poen.

REPORTER : Je hoort het Steven, de burgers van Westmeerbeek zijn niet bereid om te zwichten voor het grote geld. Wij volgen de ontwikkelingen op de voet. Dit was Greet Dekoning voor tv... Over naar de studio.

NIEUWSLEZER : Tot zover het nieuws uit Westmeerbeek. Wordt hoogst waarschijnlijk vervolgd. We gaan er nu even uit voor reclame en gaan dan over naar het sportnieuws.

EERSTE BEDRIJF

1^e tafereel

Decor: De roddelbank.

GUSTA : (*Zit op de bank uit te blazen*) Amai, ik begin het toch stilaan te voelen dat mijn conditie niet meer is wat ze geweest is. Maar ja, wat wilt ge. Tram 8 komt stilaan in zicht maar een mens blijft denken dat hij twintig jaar is.

HEIDI : (*Zet zich naast Gusta*) Dag Gusta, naar de winkel geweest? Als ik dat had geweten dan had ik uw boodschappen wel meegebracht. Dan moet gij toch niet met zo'n zware zak sleuren. Mijn benen zijn nog veel jonger.

GUSTA : Och Heidike, ik zit er niets mee in om te gaan winkelen. Dat ik tussendoor al eens moet gaan zitten om op adem te komen, dat geeft niet. Dan kan ik 'en passant' nog eens een klapke doen met de een of de ander. Want op mijn benen mag dan al sleet zitten maar...

HEIDI : Op uw tong nog niet zeker? Al maar goed, want anders kwam ik nooit iets te weten. Als ge alle dagen moet gaan werken dan weet ge minder wat er allemaal in uw dorp gebeurt. Maar gij zult mij wel op de hoogte houden, is het niet.

GUSTA : Natuurlijk Heidike, dat is niet meer dan mijn plicht. Sociaal contact dat is heel belangrijk, maar dat vergeten de meeste mensen. Ze denken dan wel dat ze honderden vrienden hebben in die fassboek waar ze het altijd over hebben (*bedoelt facebook*) maar ze weten niet meer wat er in hun straat gebeurt. Maar wat er aan de andere kant van de wereld gebeurt, dat weten ze wel. Ah ja, dat zeggen ze wel in het nieuws. Gelukkig zijn wij zo niet en maken wij nog wel tijd om een klapke te doen.

HEIDI : Al maar goed dat er nog zo'n mensen zijn gelijk gij want anders moest ik tegen mezelf praten.

GUSTA : Ja, en als ge dat begint te doen dan zijt ge rijp voor het zothuis. En hoe is het met ons Heidike? Nog geen klein mannen op komst? Ge zijt toch al een tijd getrouwd?

HEIDI : Dat wel, maar met kinderen, daar gaan we nog wat mee wachten. (*Andere*

toon) Allez, ik zou er al wel willen aan beginnen, maar mijne halve trouwboek die wilt er nog niet van weten. Maar ja, wat wilt ge? Dat is bij momenten zelf nog een kind.

GUSTA : Ge moet hem een beetje aanmoedigen hé meiske. Er wat achter zitten. Mannen gelijk als vroeger, die maken ze niet meer. Ik moest in mijnen tijd maar eens efkens naar mijnen Jef pinken en de stoom kwam al uit zijn neusgaten. Die had niet veel aanmoediging nodig. En dan zeggen ze dat er minder kinderen geboren worden omdat de kwaliteit van het sperma achteruit gaat. Neenee, de kwaliteit van de mannen gaat achteruit als ze zelfs DAT al niet meer uit hun eigen doen.

HEIDI : Ja maar, oefenen dat wil mijne Jan wel alle dagen doen, daar heeft hij geen aanmoediging voor nodig. Hij wil alleen niet dat ik stop met de pil te pakken.

GUSTA : Kinneke, luister eens naar een goede raad. Mannen die hebben op dat gebied niets te willen. Daarbij, wat weten die nu van vrouwenzaken af? Daar zijn die veel te lomp voor. Ge zet die gewoon voor een voldongen feit. Gij stopt met de pil te pakken en dan zal hij vroeg of laat den hoofdvogel wel afschieten.

MARGRIET : (*Is ondertussen tot bij de bank gekomen*) Heidi, laat uw kop niet zot maken door dat oud scharminkel. Gij begint toch aan kinderen als gij en uwe man dat willen zeker. Daar moet Gusta haar eigen niet mee bemoeien.

GUSTA : Ochgottekes, wie dat we daar hebben. En gij bemoeit u niet zeker, Miss pisbloem?

MARGRIET : Gij moet veel zeggen, verwelkte sanseveria. Daarbij, ik heet Margriet en dat weet gij goed genoeg.

GUSTA : Margriet of pisbloem dat is toch ongeveer hetzelfde?

HEIDI : Ah ja? Ik dacht dat een margriet groter was.

MARGRIET : Wat gij bedoelt Heidi, dat zijn voorjaarsmargrieten. Een echte margriet is nog groter en bovendien wit.

GUSTA : Een margriet is gewoon een grote pisbloem die te lang in de javel gelegen heeft.

MARGRIET : Och mens, bol het af. Ik verschiet ervan dat mensen gelijk gij nog los mogen rondlopen. Verplichte euthanasie: dat moesten ze invoeren! Het probleem van de vergrijzing zou rap opgelost zijn. Al die oude knarren dat kost

ons alleen maar geld. En wat nut hebben ze nog? Niets! Van sommige exemplaren (*bedoelt hier duidelijk Gusta*) is het zelfs te betwijfelen of ze ooit nuttig geweest zijn.

GUSTA : Nu dat ge nog jong zijt, hebt ge veel praat. Wacht maar, tot gij zo oud zijt als ik. We zullen dan nog eens klappen over los mogen lopen en verplichte euthanasie. Ik ben eens curieus of dat ge dan nog zo hevig zult zijn.

MARGRIET : Daar gaat veel volk naar komen zien dat gij dan nog kunt klappen. Daartegen staat het gras op uw buik zo hoog.

GUSTA : Gij hebt geluk hé meiske dat ik mijn pekesstok niet bij heb. Ge zou anders nogal een pandoering krijgen.

MARGRIET : Oei, oei, moet ik nu schrik krijgen of wat? Gij denkt toch niet dat ik bang ben van zo'n soepkieken gelijk gij. Nog in geen honderd jaar.

HEIDI : Zeg Margriet, een beetje meer eerbied voor oudere mensen. Gusta heeft u toch niets misdaan?

MARGRIET : Nee? Het zal nog niet zijn zeker. Dat noemt mij altijd miss pisbloem en achter mijn rug gaat ze kwaad spreken over mij tegen Jan en alleman. Maar in mijn gezicht, daar durft ze niets te zeggen, de schijnheilige roddeltrut.

GUSTA : (*Windt zich zo erg op dat ze bijna niets gezegd kan krijgen*) Gij eh... gij... gij...

HEIDI : Gusta, blijft kalm, seffens krijgt ge nog een hartaanval.

MARGRIET : Ja, met een klein beetje moeite moet dat zeker lukken. Komaan Gusta, volhouden, ge kunt het.

HEIDI : (*Kwaad*) Magriet verdomme, is het nu gedaan! Dat braaf mens zo de duivel aan doen.

MARGRIET : Zeg, als ze daar nog niet tegen kan. Ze heeft heel haar leven niet anders gedaan dan mensen pesten, roddelen en kwaad spreken over alleman. Ik ben tenminste niet zo achterbaks als Gusta Gazet daar. Ik zeg mijn gedacht terwijl dat ze erbij is.

GUSTA : (*Heeft haar spraak teruggevonden*) Gij zijt bijna zo erg als Trees Tetter vroeger.

HEIDI : Trees Tetter? Wie is dat? Die ken ik niet.

GUSTA : Heb ik nog nooit over Trees Tetter verteld? Dan wordt het hoog tijd dat ik dat

doe. Als ge even met mij meegaat om te helpen dragen zal ik eens vertellen over Trees. Dat was in die tijd mijn beste vriendin. Houdt u vast hé, die was niet getrouwd maar ze had wel een dochter. Tegenwoordig is dat geen aardigheid meer, maar in die tijd. Ohlala, toen werd er nogal schande gesproken over een alleenstaande moeder. En die dochter, die wist dus niet wie dat haar vader was omdat Trees daar nooit iets van durven zeggen had. Maar dat is nog niet alles hé, bijlange niet. Die dochter die is dan getrouwd met een bandiet, hoewel ze heel goed wist dat Trees dat niet goed vond. En die bandiet die heeft het bloed van onder Trees haar nagels gepest. En Trees die is gestorven van verdriet.

(Ze zijn ondertussen al babbelend af gegaan)

MARGRIET : Hoort dat af, hoort dat af. En dan zeggen ze dat ik roddel. Ik zou niet weten waar ze het halen. Maar die Gusta, dat is een roddelwif, daar hebt ge geen gedacht van. Ja en die schrikt er niet voor terug om roddels uit haar duim te zuigen. Die gelooft haar eigen leugens nog.

ROGER : *(Komt vanuit de zaal op. Heeft Margriet bemerkt en roept van ver naar haar.)*

Joehoe, Margriet! Hebt ge het al gehoord? We hebben gewonnen!

MARGRIET : *(Begrijpt het niet.)* Gewonnen? Wat hebben wij gewonnen? Voor zover ik weet hebben wij toch niet mee gespeeld voor die superpot van de Lotto.

ROGER : Wie heeft het hier over de Lotto? We hebben gewonnen. Zie je nu wel dat samenwerken loont.

MARGRIET : Roger, ik weet echt niet waar je het over hebt. Wat hebben wij gewonnen?

ROGER : Zeg, gij zijt ook kort van geheugen. Het asielcentrum komt er niet en dat allemaal dank zij onze campagne.

MARGRIET : Is dat echt waar? Zijt ge zeker?

ROGER : Jaja, het staat in de gazet. *(Zwaait met een krant en begint dan het artikel voor te lezen.)* Het anti-asielcomité in Westmeerbeek heeft uiteindelijk zijn slag thuis gehaald. Onder druk van de bevolking van het dorp en het nabijgelegen buurdorp Ramsel werden de plannen om van een leegstaand en

vervallen kasteel in Westmeerbeek een asielcentrum te maken, afgeblazen. De nieuwe eigenaar van het kasteel, een buitenlands consortium, heeft moeten inbinden. Nadat het asielproject was afgevoerd werd er nog even overwogen om van het kasteel een vrouwenvluchthuis te maken. Het anti-asielcomité had echter door dat dit een doorzichtig manoeuvre was om er toch een asielcentrum van te maken en bleef zich tegen de plannen verzetten. Uiteindelijk heeft de bevolking het gehaald van het grote geld. Een overwinning die kan tellen. Wat er nu met het kasteel zal gebeuren is nog niet duidelijk.

MARGRIET : (*Kan het niet geloven en neemt de krant van Roger af.*) Gewonnen! Dat is bijna niet te geloven.

ROGER : Ik heb er nooit aan getwijfeld dat we gingen winnen. Vanaf het moment dat Gusta Gazet het idee lanceerde om een actiecomité op te richten, heb ik erin geloofd.

MARGRIET : (*Zuur*) Gusta Gazet! Het enige dat dat fossiel gedaan heeft is een beduimd papier afgeven waarop een tiental handtekeningen stonden van mensen waarvan de helft al dood was. Toen ik voorstelde om via internet een oproep te doen, hoorde ze het in Keulen donderen en dacht ze dat ik Interpol ging inschakelen. Die mummie die is op sterven na dood. Wat zeg ik, ze is al dood, maar ze weet het nog niet. En anders weet ze altijd alles. Enfin, dat denkt ze toch.

ROGER : Amai, Gusta is precies niet uw beste vriendin. En het is nog zo'n braaf mens.

MARGRIET : Een braaf mens? Een heks is dat! Een regelrechte heks. Altijd maar kwaadspreken en roddelen. Och ik wil aan dat mens geen woorden vuil maken. Ze verdient het niet. (*Andere toon*) Allez, dan hebben we gewonnen. Wat gaat er nu met het kasteel gebeuren? Dat is ondertussen al helemaal gerestaureerd en dat zal aardig wat gekost hebben. Ik ben er jaren geleden eens binnen geweest met een open deurdag. Het regende toen pijpenstelen en binnen werd je even nat als buiten. Die restauratie moet wel een paar honderdduizend euro gekost hebben. Die eigenaar gaat dat toch niet opnieuw laten verkrotten.

ROGER : Houd u vast, maar ik heb horen zeggen dat hij er nu zelf komt wonen met zijn gezin. Ik weet natuurlijk niet of dat het echt waar is, maar er zal toch wel iets van zijn, want anders zeggen de mensen dat niet.

MARGRIET : Wat? De eigenaar zelf! Dat kunnen we niet toelaten. Dan is het binnen de kortste keren toch een asielcentrum. Je gaat dat zien. Dat mogen we niet toelaten. We mogen dan al een veldslag gewonnen hebben, maar de oorlog is nog niet gedaan. Die rijke stinkerd wil zand in ons ogen strooien, maar dat zal niet pakken. We moeten ingrijpen. Nu direct voordat het te laat is.

ROGER : Maar dat gaat toch niet Margriet. Welke argumenten gaat ge gebruiken om te verhinderen dat de eigenaar daar komt wonen?

MARGRIET : Hij mag daar komen wonen, maar we moeten verhinderen dat hij er toch een asielcentrum van maakt.

ROGER : En hoe denk je dat klaar te spelen? Hij zal het aan ons niet komen vertellen als hij van zin is het een andere bestemming te geven. Misschien wil hij er wel een hotel voor rijke mensen van maken of een casino, of een chique restaurant of zo? Of misschien een wellnesscentrum, dat is tegenwoordig blijkbaar in. Ge weet wel, met bubbelbaden en een sauna en zo.

MARGRIET : Dat kan allemaal goed zijn maar we mogen het risico niet lopen dat hij ons een rad voor ogen draait. Hij moet constant in de gaten gehouden worden.

ROGER : Allemaal goed en wel maar dat kan alleen van binnen uit. Maar wacht eens. Dat is het, ik heb de oplossing.

MARGRIET : Echt? Laat horen.

ROGER : Al die rijke mensen zijn hetzelfde. Te lui om een poot uit te steken. Die hebben voor van alles en nog wat personeel nodig. Zeker als ze in zo'n kast van een kasteel wonen. We moeten er alleen maar voor zorgen dat er iemand van ons comité aangenomen wordt als lid van het huispersoneel.

MARGRIET : Roger, dat is geniaal. Komaan, we moeten het comité bijeen roepen zodat we dat schitterend idee verder kunnen uitwerken.

(Samen af)

2e tafereel

Decor: De salon.

(Als het doek opengaat komt Jean op met Heidi en Roger.)

JEAN : En dit is hier dus de ontvangstsalon. Hier zul je mijnheer en mevrouw dus meestal aantreffen. Mijnheer houdt ervan om na de maaltijden in het salon te genieten van een goede sigaar en een borrel.

ROGER : Ik wou dat ik daar ook tijd voor had. Maar als mijnheer en madame ook maar iets weg hebben van de vorige werkgevers waar ik gediend heb, dan zal daar geen tijd voor zijn. *(Doet afwisselend een bekakte vrouw en man na)* Roger, mijn nagellak blinkt niet meer. Kunt ge het kamermeisje eens roepen. Roger, mijn krant is uit. Ge moogt ze weg leggen. Roger, er is te weinig suiker in mijn koffie, doe er eens een half schepje bij. Roger, ik wil een wandeling maken, kunt gij mijn wandelschoenen eens halen? Rijke mensen, ik zou er iets van krijgen.

HEIDI : Als ge dan toch niets moet hebben van rijke mensen, waarom wilt ge er dan werken? Of verwacht gij van daardoor ook rijk te worden? Vergeet dat maar. Er is niemand zo gierig als rijke mensen.

ROGER : Een mens moet toch iets doen om zijn brood te verdienen. En zonder deftig diploma moogt ge al tevreden zijn dat gij werk hebt. Naar de fabriek gaan om aan de band te staan of in de bouw werken, dat is niets voor mij. Dan ga ik nog liever werken bij mensen van adel.

JEAN : Oh, maar mijnheer en madame zijn niet van adel. Het zijn heel gewone mensen.

ROGER : *(Schamper)* Heel gewoon. Voor zover ik weet zwemmen gewone mensen niet in het geld. Zo gewoon zullen ze dan toch wel niet zijn. Welke gewone mens kan er zo'n kasteel kopen? Ik alleszins niet. Nog in geen duizend jaar.

HEIDI : Misschien hebben ze een pak geld gewonnen met euro-millions of zo? Dat kan toch ook?

JEAN : Voor zover ik weet niet.

ROGER : Je gaat me toch niet vertellen dat ze rijk geworden zijn door te werken.

JEAN : Toch wel. Mijnheer is de wereldberoemde natuurfotograaf Peter Yates en madame is Fay Nightingale, de al even beroemde schrijfster van jeugdboeken.

ROGER : Nooit van gehoord. Van geen een van de twee.

JEAN : In België zijn ze misschien nog niet zo bekend, maar in Australië zijn ze in elk geval heel beroemd. In Amerika ook trouwens.

HEIDI : Komen die uit Australië? Ik dacht al, Engelse namen, dat zullen zeker geen Belgen zijn. Wat komen die hier eigenlijk zoeken?

ROGER : Nog meer geld zeker? Ge weet, een rijke mens heeft nooit genoeg.

JEAN : Niet alle rijke mensen zijn hetzelfde Roger. Sommigen hebben inderdaad nooit genoeg maar er zijn ook anderen.

ROGER : Ja, zo ken ik er toch geen.

HEIDI : Seffens gaat ge nog zeggen dat gij veel rijke mensen persoonlijk kent.

ROGER : Neen, dat niet. Ik vind het toch straf dat ge door het maken van foto's of het schrijven van boeken zo rijk kunt worden. En dan nog wel kinderboeken.

HEIDI : Die Engels schrijfster... euh... dingske... allez, ge weet wel, die die boeken geschreven heeft...

ROGER : *(Smalend)* Een schrijfster die boeken geschreven heeft. Zo gaat ge er niet al te veel vinden.

HEIDI : Zeg, lacht met een ander. Ik kan er toch ook niet aan doen dat ik niet op haar naam kan komen.

JEAN : Welke boeken heeft ze dan geschreven?

HEIDI : Ja, als ik dat nu eens wist. Ik weet alleen dat ze stinkend rijk is geworden met haar boeken.

JEAN : Bedoelt ge misschien J.K. Rowling? Die heeft Harry Potter geschreven.

HEIDI : Ja die is het. Die is toch rijk geworden door die boeken.

ROGER : *(Heeft al een paar keer op zijn horloge gekeken. Zucht veelbetekenend.)* Moeten wij hier nog lang staan wachten? Wanneer komen ze eigenlijk aan?

JEAN : *(Kijkt nu ook op zijn horloge)* Als de vlucht niet teveel vertraging heeft, kan dat niet zo lang meer duren.

HEIDI : Moesten wij die eigenlijk niet gaan ophalen aan het vliegveld?

JEAN : Neen, ze zouden wel een taxi nemen, heeft mijnheer laten weten.

ROGER : Ja, ze hebben toch geld genoeg. Dan zal die taxi er ook nog wel af kunnen zeker?

JEAN : Roger, je bent toch zo bitter. Het interimbureau had me nochtans verzekerd dat jij een prima kracht bent.

ROGER : Dat is van de zenuwen. Normaal ben ik zo niet.

JEAN : 't Is te hopen, anders zal ik iemand anders moeten zoeken.

HEIDI : Zeg, als die uit Australië komen, dan spreken die alleen maar Engels. En buiten yes en no ken ik niet veel Engels. Dat wordt wel een probleem om die te verstaan.

JEAN : Dat zal geen probleem zijn. Ze hebben dan wel 25 jaar in Australië gewoond, maar het zijn rasechte Vlamingen.

ROGER : Rasechte Vlamingen? Yates en Nightingale klinkt bij mijn weten toch niet erg Vlaams. Zo rasecht zullen ze dan wel niet zijn.

JEAN : Die namen dat is hun pseudoniem.

HEIDI : Hun watte?

JEAN : Hun artiestennaam om zo te zeggen.

ROGER : En gij zegt dat het gewone mensen zijn. Artiestennamen. Het zal weer al streken zijn wat de klok slaat.

JEAN : Het zal allemaal wel best meevallen. Je zal wel zien. Ik heb al met hen getelefoneerd en het lijken me toch leuke mensen te zijn, zonder al te veel streken.

(Zijn gsm gaat.)

Excuseer mij even. *(Beantwoordt de oproep)* Met Jean. Ah, mijnheer Yates. Wat zegt u? Binnen vijf minuten bent u hier. Oké dat is goed. Tot zo dadelijk. *(Verbreekt de verbinding)* Kom mensen, er is geen tijd te verliezen. Ik ga mijnheer en mevrouw opwachten aan de voordeur en jullie wachten hier. *(Af)*

HEIDI : Amai, die denkt ook dat de nulmeridiaan door zijn gat loopt. Zo'n pretentie en eigenlijk is hij niet meer dan wij.

ROGER : Nee dat is niet waar. *(Sarcastisch)* Wij zijn huispersoneel en hij is détaché van het immobiliënkantoor. Het is goed mogelijk dat hij meer streken heeft dan die rijke stinkerds die hier komen wonen. Dat zou niet de eerste keer zijn dat het personeel meer streken heeft dan hun werkgevers.

HEIDI : Gij weet dat zo goed Roger? Heb je het misschien over jezelf?

ROGER : *(Verontwaardigd)* Ik, streken? Waar haal je zoiets uit?

HEIDI : Grapje Roger, grapje. Weet gij eigenlijk of het jonge mensen zijn of niet?

ROGER : Ik heb er hoegenaamd geen idee van. Daar heeft mijnheer de détaché niets

over gezegd. Maar als die al 25 jaar in Australië gewoond hebben en daarvoor nog hier in België zullen ze niet piepjong meer zijn.

HEIDI : Het is maar te hopen dat het een beetje schappelijke mensen zijn. Zo rijk zijn en gewoon blijven dat is volgens mij toch niet gemakkelijk.

ROGER : Ik kan er niet van meespreken. Ik ben al gelukkig als ik op het einde van de maand nog een stukje van mijn loon kan overhouden.

HEIDI : Dan moogt gij nog van geluk spreken. Ik heb meestal op het einde van mijn loon nog een stuk maand over.

JEAN : *(Komt binnen met de eigenaars)* En dit hier is de salon. Mevrouw, mijnheer, sta me toe om u voor te stellen aan uw huispersoneel, Roger en Heidi.

(Roger buigt eerbiedig het hoofd en Heidi maakt een révérence.)

PETER : Mijn beste mensen, je moet voor mij geen buiging maken. Ik ben ook maar een mens van vlees en bloed. Doe maar zo normaal mogelijk.

HEIDI : Maar mijnheer, u bent de baas. Dat is toch normaal dat het huispersoneel zich eerbiedig gedraagt.

PETER : Omdat ik nu toevallig je baas ben, hoef je toch geen buiging te maken. Wij betalen jullie om bepaalde taken uit te voeren, niet om constant te buigen of révérences te maken. Dat is al. Dus vanaf nu hoef je voor ons niet meer te buigen, afgesproken?

ROGER : Ik zal het proberen mijnheer maar ik vrees dat ik af en toe uit gewoonte wel eens zal zondigen.

PETER : Goed Roger, *(spreekt de naam op zijn Engels uit)* ik zal af en toe een oogje dicht doen.

MAGDA (FAY) : Zou je zo goed willen zijn om onze kinderen te helpen met het uitladen van de koffers. Zet ze maar ergens in de hall en dan zullen we straks wel even zeggen waar je ze naartoe kan brengen.

ROGER : Komt in orde mevrouw. *(Wil een buiging maken, maar bedenkt zich net op tijd en gaat af.)*

MAGDA : *(Tegen Jean)* Jean, *(spreekt zijn naam uit als Djean)* kunnen wij dan nu het papierwerk even overlopen.